

Z á p i s n i c a

z hlavného pojednávania konaného na Krajskom súde v Bratislave, dňa 4.-7.februára 2003, v trestnej veci obž. Ing. Miloša Kocúra a spol. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné.

Začiatok hlavného pojednávania o 9.00 hod., č.dv. 91

P r í t o m n í :

Predsedačka senátu :	JUDr. Soňa Smolová
Členovia senátu :	JUDr. Jana Serbová JUDr. Tibor Lukáč Ondrej Krasňan Eva Benkovičová
Náhradní sudcovia :	JUDr. Magdaléna Blažová JUDr. Ondrej Tkáč
Zapisovateľka :	Judita Laczová
Zástupca KP :	JUDr. Róbert Vlachovský
Obžalovaní :	1/ Ing. Miloš Kocúr - prítomný, dor. vyk. včas a riadne, leh. zach. 2/ Ing. Milan Andrášik - prítomný, dor. vyk. včas a riadne, leh. zach. 3/ Ing. František Čerman - prítomný, dor. vyk. včas a riadne, leh. zach. 4/ Stanislav Dubravický - prítomný, dor. vyk. včas a riadne, leh. zach. 5/ Juraj Lachman - prítomný, dor. vyk. včas a riadne, leh. zach. 6/ Ing. Pavol Beďač - prítomný, dor. vyk. včas a riadne, leh. zach.

Obhajcovia :

Za obž. Ing. Miloša Kocúra
1/ JUDr. Kamil Beresecký - prítomný,
dor. vyk. včas a riadne, leh. zach.

Za obž. Ing. Miloša Andrášika
2/ JUDr. Juraj Kolesár - prítomný, dor.
vyk. včas a riadne, leh. zach.

Za obž. Ing. Františka Čermana
3/ JUDr. Alan Bohm - prítomný, dor. vyk.
včas a riadne, leh. zach.

Za obž. Stanislava Dubravického
4/ JUDr. Ivan Schulz - prítomný, dor. vyk.
vyk. včas a riadne, leh. zach.

Za obž. Juraja Lachmana
5/ JUDr. Boris Sobolovský - neprítomný,
dor. vyk. včas a riadne, leh. zach.
JUDr. Chvojková - v zastúpení podľa
substitučnej plnej moci

Za obž. Ing. Pavla Beďača
6/ JUDr. Vojtech Kubal - neprítomný, dor.
vyk. včas a riadne, leh. zach. - zastúpený
Dr. Schulzom

Poškodená :

Margaréta Cervanová - neprítomná, dor.
vyk. včas a riadne, leh. zach.

Zastúpenie :

Za Dr. Kubala Dr. Schulz.

Za Dr. Sobolovského Dr. Chvojková.

U z n e s e n i e

Podľa 219 ods. 2 Tr. por. pokračuje sa v odročenom hlavnom pojednávaní.

Predsedička senátu oboznámila priebeh doterajšieho dokazovania.

Predsedička senátu zisťuje prítomnosť predvolaných svedkov :

Sylvia Cohen, Lydia Nabet, MUDr. Anna Kálašová.

Prítomný znalec : MUDr. Vladimír Porubský.

Neprítomní znalci : MVDr. Jana Freiiová, MUDr. Vražda, MUDr. Alena Mokrášová -
ospravedlnená.

Pritomná tlmočnica z jazyka francúzskeho PhDr. Anettová.

Predstúpila svedkyňa Svlvia Elizabeth Cohen, vvdatá Teboul, bytom 119, Rue Des Pyrenees, Paris 20 obvod, osobné údaje zistené z cestovného pasu 99CH99024, nar. 29.11.1959, gen. 1279, ktorá po zák. poučení najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Poznám obžalovaného Čermana od roku 1968, spolu si dopisovali so sestrou Lydiou, v roku 1969 prišiel na návštevu ako turista. V roku 1976, keď som mala 16 rokov po zavedení karty Interay, a pri ceste po Európe sme sa zastavili u Fera v Bratislave. Do Bratislavy sme asi prišli 4.7.1976 a okolo 14.7.1976 odchádzali, nepamätá si presne, sestra si písala denník. Máme veľmi priateľské vzťahy pre nášho otca je Fero ako syn. Potom sme neudržiavali vzťahy, lebo sme nemohli. Ja nemám teraz s ním veľmi komunikáciu, moja sestra si dopisuje e-mailom. Pred výpoveďou sme sa s obžalovaným Čermanom stretli včera na letisku, rozprávali sme sa o tom, ako to prebieha, o koľkej to je a tak.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa rozprávali o obsahu výpovede, svedkyňa udáva : Trochu, obsah dobre poznám naspamäť. Nepoznam to čo sa písalo v novinách, ale to čo zažili sami.

Ja si pamätám, z roku 1976 z môjho pobytu, že som bola stále s Ferom a Milanom, a že sme ich neopustili. Počas 10 dní boli stále s nimi.

Teraz je rok 2003 nepamätám si to dobre, mala som 16 rokov, spomínam si, že sme navštívili Prahu, videli židovskú štvrť, potom si pamätám, že v Bratislave na internáte, teda spali sme tam jednu noc, boli sme vo Vysokých Tatrách, tiež sme boli v Nitre, u niekoho z rodiny Fera, navštívili sme aj rodinu Milana. Išli sme na kúpalisko, pamätá si že boli na diskotéke, a chodili po obchodoch.

Na otázku predsedníčky senátu, či si svedkyňa pamätá, v akom časovom rade tie jednotlivé návštevy prebiehali, kde boli najskôr a potom, svedkyňa udáva :

Pamätám si len na pobyt celistvo. Nepamätám si všetko, ale pamätám si, kedy sme odišli do Prahy, a kedy sme odchádzali.

Do Viedne sme prišli vlakom, vlakom z Viedne do Bratislavy, asi od 4. do 14. sme boli v Bratislave, ale moja sestra to má presne v denníku.

Na otázku predsedníčky senátu, koľko dní strávili v Bratislave, po príchode z Prahy, svedkyňa udáva :

Prišli sme 4. do Bratislavy a z Bratislavy sme odchádzali lietadlom do Prahy, neviem presne kedy 5. alebo 6.7.1976.

Na ďalšiu otázku, koľko dní strávili v Prahe, svedkyňa udáva :

V Prahe sme strávili 2 dni. Strávili sme jednu noc v Prahe. Z Prahy sme sa vrátili 8.7.1976.

Spomínam, si že sme šli ráno, lebo do Bratislavy sme prišli večer.

Na otázku, či si svedkyňa pamätá niečo z programu, ktorý mali v Bratislave, svedkyňa udáva :
Áno skúšam si spomínať. Keď sme sa vrátili z Prahy išli sme večer na diskotéku.

Opätovne na otázku, kedy sa vrátili z Prahy, svedkyňa odpovedá :

8.7.1976. A po návrate sme išli na diskotéku. Na diskotéku sme šli s Milanom a Ferom, odišli sme autobusom.

Pamätám si z diskotéky, že moja sestra a ja sme tancovali rock and roll, a vojaci ich filmovali alebo fotili. Fotografovali nás. Spomínam si, že nám na diskotéke ukradli alebo sme stratili fotoaparát. Večer sme sa vrátili neskoro a rozprávali sme sa asi do rána do 3.00 hod. Na druhý deň 9.7.1976 celý deň pršalo ja a moja sestra sme chceli urobiť francúzske palacinky a zostali sme celý deň doma.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa z diskotéky vrátili spolu s obžalovaným Čermanom a obžalovaným Andrášikom, svedkyňa udáva :

Áno.

Na otázku, či s nimi bola na diskotéke ešte nejaká iná osoba, svedkyňa udáva :

Bola tam moja sestra, Milan a Fero, nepamätám si iné osoby.

Na otázku, kto bol v byte, kde sa vrátili z diskotéky, svedkyňa udáva :

Doma bola Marcela. Rozprávali sme sa dlho do noci a poslala nás Marcela spať.

Na otázku, či svedkyňa chce ešte niečo uviesť, čo si sama teraz spomína, so svojho pobytu na Slovensku, svedkyňa udáva :

Potom sme išli do Tatier a všetko bolo krásne. A chcem zdôrazniť, že celý deň 9.7.1976 sme boli s Ferom a Milanom.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či bola svedkyňa v tejto veci ohľadne tohto pobytu na Slovensku vypočúvaná, kedy a kým, svedkyňa udáva :

Nie, nebola som vypočúvaná, moja sestra bola.

Svedkyni bola ukázaná návštevna kniha, príloha IL/10 z Klausovej synagógy v Prahe, s tým, aby svedkyňa označila, či sa tam nachádza jej podpis, svedkyňa udáva :

Ide o podpis mojej sestry.

Svedkyni bola ukázaná príloha č. 11, svedkyňa uvádza :

Ide o pismo mojej sestry.

Prílohy boli dané k nahliadnutiu obhajcom, zástupcovi KP, obžalovaným.

Na otázku predsedníčky senátu, kedy teda svedkyňa odcestovala z Prahy do Bratislavy, svedkyňa udáva :

Neviem koľko času trvá cesta z Prahy do Bratislavy.

Na otázku, či sa vie svedkyňa vyjadriť, kedy odišli z Prahy, svedkyňa udáva :

Podľa denníka mojej sestry, ktorý je presný, to bolo 8.7.1976. Prišli sme okolo 21.00 alebo 22.00 hod. večer, a v ten večer sme šli na diskotéku. Stále je to podľa denníka mojej sestry.

Na ďalšiu otázku, či si svedkyňa pamätá na hudbu, ktorá bola na diskotéke, svedkyňa udáva :
Spomínam si, že sme tancovali rock, boli tam aj husle.

Na otázku, či si svedkyňa pamätá, či šlo o skupinu alebo prehrávanie, teda o diskotéku, svedkyňa udáva :
Išlo o skupinu.

Na otázku, či si svedkyňa pamätá, či v tejto skupine bol spevák alebo speváčka, svedkyňa udáva :
Nie. Spomínam si na husle.

Na otázku zástupcu KP, koľko diskoték navštívili v Bratislave, svedkyňa udáva :
Ja si spomínam na túto jednu. Ale je možné, že bola aj druhá, ja si spomínam len na túto. Pamätám si na to, lebo sme stratili fotoaparát. Aj preto, lebo sme tancovali rock and rol a fotografovali nás.

Na ďalšiu otázku, ak by boli svedkyne na dvoch diskotékach, boli na týchto diskotékach Milan a Fero, svedkyňa udáva :
Spomínam si, že sme boli 8.7.1976 na diskotéke, 9.7.1976 sme boli doma, na inú diskotéku si nespomínam. Možno moja sestra si spomenie.

Na otázku, či prvý alebo druhý deň počas pobytu v Prahe boli na návšteve v múzeu, svedkyňa udáva :
Neviem presne, moja sestra bude vedieť lepšie.

Na otázku, či Milan a Fero boli stále s nimi, svedkyňa odpovedá :
Fero bol stále s nami, okrem Prahy Milan nie.

Na otázku, ako treba rozumieť, že boli stále s nami, svedkyňa udáva :
Fero bol stále s nami, on nás prijal, boli sme v jeho rodine, išli sme do Vysokých Tatier, každý večer bol s nami Fero.

Na otázku, či si je svedkyňa istá, že po príchode z Prahy išli na diskotéku v ten večer, svedkyňa udáva :
Áno som si istá, lebo moja sestra si od detstva píše denník. Každý detail nášho pobytu, vrátane múzeí, ktoré sme navštívili v Prahe má napísané v denníku. Moja pamäť odpovedá na fakty, ktoré sú v denníku.

Na otázku, či sa s niekým dohodli, že pôjdu na diskotéku, svedkyňa odpovedá :
Dohodli sme sa s Milanom a Ferom, Marcela nechcela ísť, bola nahnevaná.

Na otázku, či svedkyňa na diskotéku išla zo stanice priamo sama, teda so sestrou, alebo tam po nich niekto prišiel, svedkyňa udáva :

Nie najprv sme šli k Ferovi, spýtali sme sa Marcely a potom sme šli autobusom na diskotéku.

Na otázku, či ich niekto čakal na stanici, svedkyňa udáva :

Áno Fero nás čakal, on sa po celý čas o nás staral.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či si svedkyňa pamätá, že sa počas pobytu s niekým rozprávali po francúzsky, svedkyňa udáva :

Trošku mama Fera, trošku mama Milana.

Na ďalšiu otázku, či sa niekto z Ferových známych s ňou rozprávali po francúzsky, svedkyňa udáva :

Nie nespomínam si.

Na ďalšiu otázku, či je možné, že by jej to zostalo v pamäti, keby niekoho z okruhu priateľov Čermana stretla, svedkyňa udáva :

Možno si moja sestra spomenie.

Obžalovaný Dúbravický :

Mám pripomienku k prekladu, k protokolácii v tom smere, že svedkyňa uviedla, že okrem Fera v úvode spomínala aj Ferovho kamaráta a jeho rodinu.

Ďalej mám pripomienku, že svedkyňa hovorila, že z času na čas posielala e-mail jej sestra.

Svedkyne žiada svedočné a v zmysle opatrenia predsedníčky senátu sa jej priznáva svedočné v úhrnej sume 10.999 Sk.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje do 10.30 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 10.30 hod..

Predstúpila svedkyňa MUDr. Anna Kálašová, gen. 362, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumela.

Po príchode do pohotovostnej služby na pohotovosti v Senci dispečing nahlásil, aby sme spravili výjazd na obec Kráľova. Nevieť presne kedy som tam prišla na breh rieky, most bol vľavo. Nepoznám to tam presne, nejakí ľudia hovorili, že niečo je vo vode. Bol tam pri

kameni alebo strome človek, už neviem presne. Jednalo sa o ženu, matne si spomínam, že mala nejaký špagát, či zamotané ruky, konštatovala som smrť. A dala som to na pitvu. Počkala som ešte na policajtov, myslím, že prišiel jeden policajt. Osoba bola mŕtva 3-4 dni. V tej situácii čo bola sa už viac neviem vyjadriť, po návrate sme spísali správu a doporučenie na pitvu.

Oboznamuje sa ohliadka mŕtvoly zo dňa 14.7.1976, č.l. 1780, ktorá sa predkladá svedkyňi s tým, či ide o jej záznam, svedkyňa udáva :

Podpis je môj, vyzerá to tak, že je to ten záznam, ktorý som urobila. Myslím si, že to písal policajt.

Na otázku predsedníčky senátu, aby svedkyňa vysvetlila určité rozpory ohľadne toho, že dnes na hlavnom pojednávaní uviedla, že mŕtvoľa bola vo vode 3-4 dni a tu je uvedené 7-10 dni, svedkyňa udáva :

Chcem uviesť, že ja nie som súdny lekár, možnože to bola prvá mŕtvoľa, ktorú som tak videla, čiže nemala som ani prax.

U z n e s e n i e

Podľa § 211 ods. 2 písm. b/ Tr. por. číta sa výpoveď z hlavného pojednávania z roku 1993, č.l. 362.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa svedkyňa vie vyjadriť k výpovedi, ktorú urobila v roku 1993, svedkyňa udáva :

Mám za to, že táto výpoveď sa zhoduje, nič iné tam nenachádzam. A neviem k tomu nič dodať ani sa bližšie rozpaľovať na ďalšie detaily.

Keď ja ako lekár, konštatujem smrť, pošlem to na pitvu, všetky tie veci sa týkajú patológie.

Na otázku, či si pamätá, či súdny lekári alebo polícia ohliadala mŕtvoľu na mieste činu, svedkyňa udáva :

Ja si nepamätám

Na ďalšiu otázku, či po jej odchode ostala mŕtvoľa na mieste, svedkyňa udáva :

Áno ostala, teda predpokladám, že tam ostala.

Na otázku, či svedkyňa s mŕtvoľou manipulovala, a keď akým spôsobom, svedkyňa uvádza :

Nie ja som manipulácie s ňou nerobila, boli tam ľudia, ktorí ju vytiahli, ja som urobila záznam, na základe toho čo som videla.

Obžalovani : Bez pripomienok a otázok.

Svedkyňa svedočné nežiada.

Predstúpila svedkyňa Lydia Nabet, rod. Cohen, nar. 2.8.1953, bytom 14 Rue Lehot, Asnieren, osobené údaje zistené z cestovného pasu 97BL81164, ktorá po zák. poučení najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Z obžalovaných poznám Milana a Fera. Fera od roku 1969 poznám písomne, dopisovala som si s ním. Prvýkrát som ho videla v roku 1973 v lete. Prišiel k nám na návštevu k mojim rodičom do Francúzska. Ja som bola na návšteve v Československu od 4. júla 1976 do 15. júla 1976.

Ľelý čas sme si písali okrem obdobia, nemala som s ním nemala kontaktné listy. Od roku 1980, kedy mi oznámil narodenie svojej dcéry, potom sme nemali kontakt, mala som kontakt s jeho rodičmi v roku 1981, keď som 17.9.1981 dostala dva anonymné listy v nemčine, v roku 1981 som išla na Amnesty International, a v roku 1982 som bola pozvaná na Československú ambasádu. Potom som mala kontakt v roku 1990 prostredníctvom francúzskej tlače. V roku 1985 som písala československému prezidentovi, tam som napísala svoje svedectvo, že som bola s nimi; s Ferom, Milanom a Marcelou, že sme robili v jeho byte palacinky, a že diskotéka bola večer predtým. Po tomto liste som nemala žiadne kontakty s Československom.

V roku 1987 som napísala list pani Miterandovej, nikto ma nežiadal, aby som ho napísala. Potom som sa skontaktovala s Francisom Jacquotou, ktorý je medzinárodným advokátom, ktorý mi povedal, nechajte to tak, príliš veľa riskujete, nemôžete pre nich nič urobiť. A pani Miterandová mi napísala to isté.

V roku 1989 som sa stretla s dvoma novinármi boli to francúzski novinári, neviem odkiaľ boli, išlo o nezávislých novinárov. Novinári si mysleli, že neviem, že sú vo väzení. Ukázala som im listy z ambasády z roku 1982 ako aj odpovede z Amnesty International, list - odpoveď pani Miterandovej, a ukázala som aj list a odpoveď československého prezidenta. Prezidentova odpoveď bola, že sa proces už konal a nemám sa miešať do vecí. Listy nemám pri sebe, ale môžem ich poslať. Mám všetky listy doma.

Predkladám súdu poznámky, ktoré som si urobila o procese.

V roku 1990 som sa skontaktovala s Ferom a poslala som mu kópie všetkých listov. A 8. apríla 2001 za mnou prišli 2 slovenskí novinári spolu s Ferom, pričom poukazujem na poznámku na strane 3 z poznámok, ktoré som súdu predložila.

Potom sme si písali maily. A 24.12.2002 som dostala predvolanie na toto pojednávanie.

Na otázku predsedníčky senátu, aký vzťah má k obžalovaným, svedkyňa udáva :
Mám priateľský vzťah k Milanovi a k Ferovi.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa svedkyňa rozprávala s obžalovanými o predvolaní, o obsahu svojej výpovede, svedkyňa udáva :
Nie o výpovedi som s ním nehovorila, povedala som, že vysvetlím presne čo som videla, čo som robila, čestne.

Svedkyňa bola požiadaná, aby popísala priebeh návštevy na Slovensku :

Svedkyňa na to uvádza, že chce čítať denník, ktorý si v tom čase robila. Na to bola predsedníčkou senátu požiadaná, aby svedkyňa vypovedala, čo si pamätá z predmenej návštevy Československa, a aby denník predložila senátu na nahliadnutie.

Do Bratislavy sme prišli 4. júla 1976 po jednohodinovej ceste vlakom sme prišli do Nitry, Pamätám si, že bolo veľa vojakov ruských a dievčatá nosili minisukne. Vo Viedni nás nikto nečakal, prišli sme priamo do Nitry. Boli sme priamo u Ferovej mamy a Fero bol na kúpalisku. Potom sme boli na kúpalisku s Ferom a on nám ukázal svoju terajšiu ženu Marcelu. Spali sme u sestry Ferovej, 5. júla sme boli u sestry Ferovej v Nitre, 5. júla poobede sme išli do Bratislavy s Marcelou a Fero nás čakal na stanici. Išli sme do internátu v Bernoláku, kde nám Fero zaplatil nocľah. 6. júla sme boli tak isto v Bratislave. Zo 6. na 7. 1976 sme spali na internáte. 7.7. ráno o 4.30 hod. sme išli na letisko a cestovali sme do Prahy. Do Prahy sme prišli o 7.15 hod.. V Prahe sme spali v luxusnom hotely. V Prahe sme boli samé dve so sestrou. 7.7. sme navštívili staré mesto. Zo 7. na 8. júla 1976 sme spali v tomto hotely, bol to hotel neďaleko hradu. 8. júla sme navštívili Židovskú štvrť. Boli sme na cintoríne, navštívili sme dve múzeá, radnicu, a modernú synagógu. Potom sme navštívili prírodovedecké múzeum, potom sme si kúpil miestenky a o 16.00 hod. sme išli vlakom z Prahy. O 21.000 hod. sme prišli do Bratislavy a Fero nás čakal na stanici. Išli sme k Milanovi, a Marcela nám dala večeru. A tam sme sa rozhodli, že ideme tancovať. Marcela však nebola spokojná, nechcela ísť s nami. Odišli sme ja, Sylvia, Milan a Fero na diskotéku. Bli sme dvomi autobusmi. Nemohli sme vstúpiť, lebo sme nemali lístky. Milan išiel vybaviť lístky. Boli sme prekvapené diskotékou. Vystupovala hudobná skupina.

Na otázku predsedníčky senátu, či hudobná skupina pozostávala z mužov alebo zo žien, svedkyňa udáva :

Nespomínam si, bolo to žáner filharmonický, boli tam husle, a hrali aj žáner rock and rol. Bolo to pre nás veľmi prekvapujúce, lebo bolo veľa svetla v sále.

Na otázku, čo si ešte svedkyňa konkrétne pamätá z diskotéky, svedkyňa udáva :

Spomínam si, že orchester vedel, že sme Francúzsky, lebo sme mali dlhé sukne. A pre nás chceli hudobníci spraviť rock and rolóvú muziku.

Určite sme netancovali bosé, sále som tancovala so sestrou rock and rol. A učili sme Fera a Milana so sestrou tancovať rock and rol. Tiež nás prekvapilo, že nás vojaci fotografovali. To ma tiež prekvapilo v roku 1982 mi na ambasáde ukázali fotografie, ako som tancovala.

Na otázku predsedníčky senátu, či niekto na diskotéke s ňou hovoril po francúzsky, svedkyňa udáva :

Boli sme stále s Ferom a Milanom. Oni od nás vôbec neodišli.

Na otázku, či niekto s ňou hovoril po francúzsky, svedkyňa udáva :

Nie, lebo by som si to napísala.

Diskotéku sme opustili o polnoci, už nešiel autobus, vzali sme si taxík, vrátili sme sa do bytu Milana. Prehrávali sme platne, jedli sme, Marcela spala. Potom Fero išiel do svojej izby, bolo 3.30 hod., Marcela vyšla z izby, a povedala nám aby sme išli všetci spať. V piatok 9. júla bolo 10.00 hod. keď som zistili, že môj fotoaparát, ktorý som mala v batohu zmizol. Vonku pršalo.

Fero a Milan išli do práce, s Marcelou sme skúšali ísť všade tam kde sme boli do hostela do reštaurácii, hľadali sme fotoaparát, nenašli sme ho. Chcela som ísť na políciu, ale povedali, že to nie je potrebné, a Marcela jej dala fotoaparát. Keď sme sa vrátili potom Marcela robila špagety. Večer som povedala, aby sme si spravili francúzske palacinky, nevydarili sa, lebo mlieko skyslo, celú noc sme sa rozprávali a potom sme išli spať. 10. júla v piatok, keď sme sa zobudili Fero a Marcela tam neboli, Milan spal v kuchyni, a raňajky boli pripravené, Fero a Marcela pripravili raňajky. Prišiel svokor Milana, opravujem o 10.00 hod. ráno prišiel do bytu druhý manžel Milanovej matky a boli sme pozvané na obed k nim do bytu, neviem povedať, kde tento byt bol v Bratislave.

Potom sme poobede išli do Ferovej chaty, neviem povedať, že kde. 10. sme navštívili Ferovu sestru. Myslím, že sme spali v chate. 11. júla 1976 sme navštívili hrad Nitra a Zobor.

Z Československa sme odišli 15. júla 1976, predtým sme ešte 13.7. išli do Vysokých Tatier, a išli sme stopom. Opravujem do Tatier sme išli vlakom, v Tatrách sme stopovali. V Tatrách sme boli spolu s Ferom. Milan tam nebol. 14. júla sme sa vrátili do Bratislavy, do Bratislavy sme prišli autom a priviezli sme sa k Milanovi, priviezol nás Peter, ktorého sme tam spoznali. Peter, ktorého sme spoznali v Tatrách.

14.7. sme boli s Milanom, Ferom, s Marcelou, Sylviou na diskotéke na tom istom mieste. Asi tá istá diskotéka. 15. júla sme odišli o 19.00 hod. vlakom do Maďarska.

Svedkyňi boli ukázané knihy návštev príloha 2, aby sa vyjadrila, svedkyňa udáva :
Áno ja som napísala, do knihy návštev. Môj je aj podpis v knihe návštev príloha 11.

Svedkyňi bol ukázaný list zo dňa 1. júna 1982 č.l. 3250, či ide o list, ktorý písala svedkyňa, svedkyňa uvádza :

Áno je to list, ktorý som ja písala. Sčasti sú to výpisky z môjho denníka, sčasti list, ktorý som písala na ambasáde.

Aj dnes na tom trvám, že som 9. júla 1976 nebola na diskotéke, robili sme si doma palacinky. Celý deň sme boli spolu s Milanom a Ferom.

Na otázku zástupcu KP, že svedkyňa sa vyjadrila, že 9.7.1976, išiel Fero a Milan do práce kedy sa vrátili, svedkyňa udáva :

S Ferom a Milanom sme sa videli po práci asi o 17.00 hod.

Na otázku zástupcu KP, akým spôsobom sa svedkyňa dozvedela o vražde, svedkyňa udáva :
Dozvedela som sa o tom z dvoch anonymných listov v nemčine. Myslím, že Ferovi rodičia, keď bolo nejaké športové podujatie v Bratislave, dali list nejakému športovcovi a list prišiel do Francúzska cez toho športovca.

Na otázku, kedy to bolo, svedkyňa udáva :

17. septembra 1981.

Na druhý list 27. októbra 1981 aj tento prišiel prostredníctvom športovcov. Prišiel za mnou jeden športovec a priniesol mi ho.

Na otázku, ako si svedkyňa vysvetlila okolnosť, že listy boli adresované práve jej, svedkyňa udáva :

Pretože ja som bola svedkom. Boli sme jediné svedkyne. Ďalej som hovorila, že sme mali zaznačené v denníku, že sme boli spolu v ten deň, že sme boli keď si prečítame denník, že 9. júla sme boli spolu.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, čo bolo obsahom anonymných listov, svedkyňa udáva :
Žiadali nás, aby sme odpovedali, čo sme robili 9. júla, či sme boli s nimi. Svedkyňa citovala otázku, či ste boli s nimi?

Na otázku, kedy si svedkyňa písala denník, z ktorého čítala dnes na hlavnom pojednávaní, svedkyňa udáva :

Počas celej cesty som si písala denník.

Bola to práve cesta, ktorú som urobila po Eruópe, čo som robila. Išli sme až do Grécka.

Na pripomienku Dr. Bohma, sa protokoluje, že svedkyňa uviedla, že je konzervatívna, že si odkladá všetky listy, a od malička si píše denník.

Na otázku obžalovaného Andrášika, ako prebiehalo konanie na veľvyslanectve a v roku 1982, svedkyňa udáva :

Dostala som list s predvolaním, neviem či to bol veľvyslanec mi ukázal fotografiu, na ktorej boli Milan, Fero a Marcela, aj iné osoby. Opoznala som ich. Povedal mi, že sú vinní za vraždy, a ukázal mi fotku dievčiny. Dala som originál denník, ktorý si prefotili. Neviem presný dátum.

Na otázku obžalovaného Čermana, ako si svedkyňa vysvetľovala ukázané fotografie na ambasáde, svedkyňa udáva :

Považovalo som to za normálne, že nás fotografovali, ale vedela som, že to bolo 8.7, a nie 9.7.. Nebola som veľmi prekvapená, lebo počas celého pobytu v Československu nás polícia sledovala.

Obžalovaný Bedáč má pripomienky, že svedkyniam bol ukradnutý fotoaparát.

Obžalovaný Bedáč k výpovedi svedkyne, že o pohovore na ambasáde so svedkyňou v roku 1982 nebol urobený žiaden záznam.

Na otázku, či svedkyni boli na ambasáde ukazované fotografie z diskotéky, svedkyňa udáva :
Nie.

Na otázku predsedníčky senátu, aké fotografie boli ukazované svedkyni na ambasáde, svedkyňa udáva :

Išlo o fotoalbum - fotografie mňa a mojej sestry, keď sme tancovali rock and rol.

Na otázku predsedníčky senátu, aké fotografie jej boli ukázané na ambasáde, svedkyňa udáva:
Boli ukazované portréty Milana, Fera, Marcely a iných, ktoré som nepoznala.

Najprv mi ukázali knihu, na každej strane bola jedna fotografia. V tejto knihe neboli fotografie mňa a mojej sestry, a keď som povedala, že som nebola v ten deň na diskotéke, boli mi ukázané fotky z inej diskotéky. Ja si spomínam, že ma fotografovali na diskotéke. Neprekvapilo ma to.

Na otázku, či išlo o fotografie, ktoré boli robené 8.7.1976, svedkyňa udáva :

Áno boli to tie fotografie, ale pripomínam, že mi ukradli fotoaparát.

Ja som vyfotila viacej fotografií na diskotéke, ale som stratila fotoaparát, možno to boli fotografie, ktoré som ja odfotovala.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či svedkyňu počas jej pobytu zoznámil Čerman alebo Andrášik s niekým, kto ovládal francúzsky jazyk na dobrej úrovni, svedkyňa udáva :

Nie, len jeho mama hovorila.

Obžalovaný Dúbravický :

Ja pripomínam, že Francúzsky, s ktorými som sa ja zoznámil v Nitre tancovali bosé. Mám za to, že sa to dostal tým svedkom, ktorí svedčili o Francúzskach, ktoré tancovali bosé.

Svedkyňa si žiada svedočné.

Svedkyňa si uplatňuje svedočné, tak ako je uvedené v opatrení v sume 10.999,- Sk.

Svedkyňa predkladá ako prílohu denník.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje o 12.40 hod. do 13.00 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 13.00 hod..

Predstúpil znalec MUDr. Vladimír Porubský, gen. 1836, ktorý po zák. poučení podľa § 106 Tr. por., o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede a vedome nepravdivého znaleckého posudku, udáva :

Poučeniu som porozumel.

Robil som pitvu poškodenej spolu s už nebohým Dr. Martinom Kotlesom. Pridržiavam sa plne záverov posudku, tak ako sú uvedené na čl. 1832.

Pri vonkajšej ohliadke sme zistili pokročilé hnilobné zmeny. A po narezaní kože podliatinu v podkoží na ľavom stehne, ktorá zasahovalo až do svalstva, a okrem toho zviazané rúk v zápästiach na chrbáte. Vnútorou ohliadkou sme zistili pokročilé zmeny hniloby a žiadne známky násilia. Odobraté časti pľúc, obličiek a pečene boli odobraté na zisťovanie prítomnosti rozsievok - biatomácej, ktoré sme zistili, určitých druhoch hlavne v pľúcach a pečeni, čo znamená, že menovaná za živa vdychovala vodu obsahujúcu rozsievku, čiže sa utopila zaživa. Čo sa týka podliatín, mohli vzniknúť pôsobením tupého násilia, vo forme väčšieho tlaku, alebo slabšieho nárazu na uvedené oblasti. Vzhľadom na pokročilú hnilobu

kože na povrchu tela, nebolo možné zistiť, prípadné drobné stopy násilia, ako povrchové odreniny, a škrabance, ktoré nezasahovali do hlbších vrstiev kože alebo svalstva. Stupeň hniloby na povrchu a orgánoch odpovedal pobytu mŕtvoly asi v dobe 4-5 dní. Pri podrobnej pitve vonkajších a vnútorných pohlavných orgánov sme nezistili žiadne stopy násilia, ktoré by poukazovali na to, že na menovanej bola vykonaná sulož, alebo iná sexuálna manipulácia. V krvi, ktorú sme odobrali pri pitve, sme namerali 0,79 promile alkoholu, a v krvi latesovou metódou vzhľadom na hnilobu krvnú skupinu A.

Na otázku predsedníčky senátu, či v čase konania pitvy vedeli t.j. poškodenou, znalec udáva :
My sme dostali mŕtvolu Ludmily Cermanovej spolu s uznesením o nariadení súdnej pitvy ešte ako mŕtvolu neznámej ženy, a až potom ale pred pitvou nám bolo oznámené písomne z príslušného úradu, že ide o Ludmilu Cermanovú, ktorá bola takto identifikovaná. Preto aj pitevný protokol a posudok bol napísaný na toto meno.

Predsedníčka senátu žiada, aby znalec doplnil svoj znalecký posudok o vyjadrenie sa na otázku, že ako je možné, že neboli zistené žiadne stopy násilia na poškodenej, napriek tomu, že s ňou malo byť násilne suložené viacerými osobami, mala byť prepravovaná násilím a podobne, znalec udáva :

Ako sme konštatovali v 7/ bode posudku o príčine smrti, nezistili sme také podstatné a veľké stopy násilia, ktoré by svedčili o násilí hrubom. Vzhľadom, ale na hnilobu povrchu tela, a kože drobné oderky alebo iné povrchové stopy násilia prakticky už nebolo možné zistiť. Koža sa aj pri pitve vzhľadom na hnilobu olupovala, takže tieto povrchové známky nebolo možné zistiť.

Na ďalšiu otázku, či bol postup pri ohliadke tela bez zavolania súdneho lekára na miesto činu štandardný, znalec udáva :

Vzhľadom na vyhlášku ministerstva zdravotníctva, ktorá v tom čase platila, ohliadku mŕtvych vykonával príslušný obvodný lekár, to zn., že aj v tomto prípade ohliadku mŕtvoly vykonávala pani Dr. Kalašová. Vzhľadom na nedostatočné skúsenosti pri ohliadke takýchto mŕtvol, zvlášť v pokročilej hnilobe, nebolo možné predpokladať, že by jej ohliadka mŕtvoly na mieste mohla byť taká precízna, ako sme ju vykonali v pitevni ústavu. Chcem uviesť, aj keby niektorý z odborníkov z nášho ústavu vykonával takúto ohliadku, postupoval by obdobným spôsobom, a žiadal, aby mŕtvoľa bola ihneď prevezená do odborného zariadenia, aby sa mohla vykonať dôkladná vonkajšia ohliadka a pitva.

Na otázku, ako možno vysvetliť rozdiel medzi ohliadkou vykonanou na mieste činu Dr. Kalašovou, kde odhadla vek ohliadanej mŕtvoly na 40 rokov, znalec udáva :

Ako je jasné z fotografií mŕtvoly, ktoré boli vykonané v našej pitevni, pri tak zmenených mŕtvolách hnilobou, je veľmi ťažko presnejšie odhadnúť vek mŕtvoly, a môže ísť o veľmi hrubý odhad, či ide o osobu veľmi starú alebo veľmi mladú. Najsprávnejšie odhady veku sú potom možné odborným vyšetrením pitvou a posúdením zdravotného stavu orgánov. Práve nedostatočná skúsenosť ohliadajúcej lekárky ju viedla asi k tomuto nesprávnemu odhadu.

Zo záverov rozsudku bývalého ČSFR vyplýva, že boli odobraté dňa 16.7.1976 z riečky Čierna voda vzorky vody z okolia miesta nálezu mŕtvoly Ludmily Cermanovej, a potom boli neskôr odobraté rozsievky a vzorky vody dňa 20.11.1981 z termálneho jazierka v katastri Kráľova pri

Senci, je možné tieto dve vzorky pokiaľ ide o prípadné zistenie rozsievok porovnať, znalec udáva :

Pri pitve z odobratých orgánov a vyšetrení sme zistili rozsievku typu cyklotela fragilaria a ničia. To je len jeden z troch druhov viac desiatok typov rozsievok, ktoré sa nachádzajú obvykle v našich vodách. Zistenie jedného druhu prípadne aj z toho istého zdroja ešte neznamená, že to nie sú vzorky z tej istej vody. Podstatou zistenia rozsievok je, že sa vôbec krvným obehom pri topení sa dostávajú do orgánov podstatou je ich prítomnosť a nie ich druh. Okrem toho, rozdiel medzi odberom v júni 1976 a novembri 1981 môže byť práve tým, rozdielom, druhom týchto rozsievok aj v tej istej vode. Sú to jednobunecné živé organizmy, s vápennou škrupinkou, ktorá je práve charakteristickou pre tieto mikroorganizmy a umožňuje ich identifikáciu.

Na otázku predsedníčky senátu, či skúmanie rozkladu mŕtvoly vo vode, za ktorých podmienok v dobe činu by mohlo nejakým spôsobom ovplyvniť reálne závery znaleckého pitevného protokolu poškodenej, znalec udáva :

Na ústave súdneho lekárstva v Bratislave obvykle v teplých letných mesiacoch vykonávame pitvu desiatok utopených, či už z Dunaja, alebo okolitých vôd. V tejto súvislosti bolo vypracovaných aj viacej vedeckých prác týkajúcich sa práve zisťovania príčiny smrti, a v tej súvislosti aj doby odhadu pobytu mŕtvoly vo vode. Máme preto dostatočné skúsenosti a to, že aby sme mohli posúdiť, či zmeny v danom prípade mohli za určitý čas vytvoriť také hnilobné zmeny u nebohej Cervanovej ako boli zistené, a z toho záver o pravdepodobnosti - dobe smrti.

Na otázku zástupcu KP, či výška hladiny alkoholu v krvi mohla byť zmenená hnilobnými zmenami, znalec udáva :

Hladina 0,79 promile alkoholu mohla byť ovplyvnená hnilobou, a to v zmysle, že aktuálna hladina alkoholu v dobe smrti mohla byť nižšia ako zistená v krvi odobratej pri pitve. Je ale nesporné, že v krvi v dobe smrti bol prítomný alkohol vo väčšej miere, ako je normálna hladina 0,03 promile u triezveho človeka.

Na ďalšiu otázku zástupcu KP, či bol robený prepočet na výšku alkoholu v krvi poškodenej s poukazom na údaj koľko mala poškodená vypiť, znalec udáva :

Nie neviem o tom.

Na ďalšiu otázku, či skúmali, či vlasy boli farbené, znalec udáva .

Neskúmali sme. Vlasy vzhľadom na hnilobu sa oddeľovali od kože, a boli dodané spolu s mŕtvou.

Na otázku, či boli vyvinuté všetky zuby u poškodenej, znalec odpovedá :

Pri vonkajšej obhliadke sme zisťovali aj stav chrupu. V zápisnici je uvedené vpravo hore zub č. 6 plomba, vľavo hore zub č. 5 plomba, č. 8 sa prerezáva, vľavo dole zub č. 6 a 7 plomba, zub č. 8 chýba, to je celý údaj o stave chrupu.

Na otázku obhajcu Dr. Bohma, či bol znalec pri identifikácii mŕtvoly, znalec udáva :

Nie.

Na otázku Dr. Bohma, či znalec vie, kto identifikoval mŕtvou, znalec udáva :

Po dodaní mŕtvoly sme dostali písomné vyjadrenie, príslušného úradu o identifikácii.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či bola braná vzorka vody z pľúc, znalec udáva :
Vzorky vody z pľúc sme neodoberali nakoľko v pľúcach sa pri topení žiadna voda nenachádza.

Na ďalšiu otázku obžalovaného Kocúra, či sa dá na základe rozsievok zistiť miesto, kde bola obeť utopená, znalec udáva :

Ako som už uviedol, typov rozsievok je veľké množstvo a podľa ich druhov a typov nie je možno bezpečne identifikovať miesto utopenia z nálezu rozsievok v orgánoch a typu rozsievok v danej vode.

Na ďalšiu otázku, či sa dá zistiť, či ide o vodu termálnu alebo bežnú, znalec udáva :

Nie.

Na otázku, či znalec považuje za hrubé násilie, ak by sa skutok odohral podľa obžaloby, teda že poškodenú mali 6 znásilniť a držať za ruku, či by sa stopy našli po takomto násilí, znalec udáva :

Ako som uviedol v posudku sme zistili krvné podliatiny na zadnej ploche pravého pleca vnútornej strane ľavého stehna. Toto boli zrejme stopy po tupom násilí nie veľkého rozsahu. Iné stopy takéhoto tupého alebo iného násillia sme nezistili.

Obžalovaný Andrášik:

K výpovedi znalca mám pripomienku, na čo sa potom rozbory vody robili?

Na otázku obžalovaného Čermana, či bolo obvyklé, že oznámenie o identifikácii dostali až v priebehu pitvy, znalec odpovedá :

Áno. Je obvyklé v prípade neznámej osoby, že sa snažíme čo najskôr dozvedieť identifikáciu, aby sme mohli pokračovať pri pitve určitým smerom. Takže aj v tomto prípade nebolo neobvyklé, že sme dostali správu o identifikácii po doručení uznesenia o pitve, ale pred vlastnou pitvou.

Obžalovaný Čerman :

Mám pripomienku, že nie správa o identifikácii kto poškodenú identifikoval.

Na otázku obžalovaného Beďača, či znalec pripúšťa, či mohlo byť vykonané viacnásobné opakované znásilnenie na poškodenej viacerými mužmi, priamo znásilnenie, znalec udáva :

Ak by bolo znásilnenie sprevádzané hrubým násilím, ktoré by zanechalo stopy na tele vzdor pokročilým hnilobným zmenám, tak by to bolo prípustné, my sme ale takéto stopy nenašli, preto sme formulovali v našom posudku, že súlož aj s viacerými mužmi je možná bez stôp násillia.

Obžalovaný Beďač :

Mám pripomienku, že podľa môjho názoru došlo k zmene znaleckého posudku pri vyjadrení a pri vyjadrení na čl. 3211.

K výpovedi znalca uvádza, poukazujem na vyjadrenie znalca na č.l. 1832 a mám za to, že vyjadrenie znalca sú rozporné. Mám za to, že znalecký posudok bol postupne menený.

Znalec udáva : Hnilobné zmeny, ktoré sme zistili, sa týkali povrchu kože, ktorá sa cárovite olupovala hlavne na miestach prístupu vody resp. potom vzduchu. Orgány, ktoré neboli tak vystavené hnilobe neboli takto ťažko zmenené a preto bolo možné, zistiť aj na vnútorných genitáliách stav hymenu, vzhľadom na to, že pri každej mŕtvole ženského pohlavia takéto zistenia pri pitve vždy robíme.

Na otázku obžalovaného Beďača, či je možné zistiť, či bola znásilnená poškodená, znalec udáva :

Popis hymenu, teda tzv. panenskej blany ako je uvedený v pitevnom protokole jednoznačne hovorí, že táto blana bola roztrhnutá dávno, dávnejšie predtým ako prišlo ku smrti. Nešlo teda o čerstvé roztrhnutie alebo o roztrhnutie staršieho dáta. Toto sme uviedli preto, aby táto okolnosť bola jasná. Mohli sme preto vzdor hnilobným zmenám posúdiť stopy násilia aj na vonkajších genitáloch, ktoré sme nenašli.

Obžalovaný Beďač :

Namietam znalecký posudok, posudok je jednoznačný v roku 1976.

Na otázku obžalovaného Beďača, či je praxou spolnenie mŕtvoľy po dvoch mesiacoch, znalec udáva :

Neviem sa k tomu vyjadriť.

Na ďalšiu otázku, či by sa podľa DNA dala zistiť totožnosť poškodenej, z biologických stôp, ktoré boli zaistené, znalec udáva :

Za predpokladu dostatočného množstva materiálov, by bolo možné zistiť, tak identitu alebo jej ako aj prípadných páchatel'ov zo vzoriek vhodných na vyšetrenie.

Obžalovaný Beďač :

Mám pripomienku, že materiály, ohľadne pitvy poškodenej boli zlikvidované napriek našim sťažnostiam a žiadostiam.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, prečo si znalec nevyžiadal zdravotnú kartu poškodenej, znalec udáva :

Nebolo potrebné si vyžiadať zdravotnú kartu, nakoľko sme mali hodnoverný doklad o identifikácii poškodenej.

Obžalovaný Dúbravický :

Mám pripomienku, že to bola asi nezodpovednosť. Mám za to, že napr. ako pre laika sú zbyly podstatné.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, čím boli spôsobené podliatiny na pravom ramene, znalec udáva :

V bode IV. sme uviedli, že mohli vzniknúť pôsobením tupého násilia, vo forme väčšieho nárazu alebo slabšieho nárazu na uvedené oblasti.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či podliatiny mohli spôsobiť dvaja ľudia, znalec udáva :
Neviem sa k tomu vyjadriť.

Na otázku, aký je rozdiel medzi oddelenými vlasmi a dodanými vlasmi, znalec udáva :
Pri hnilobe kože na hlave sa oddeľuje koža spolu s vlasmi cárovite, čo v danom prípade bolo tiež takže chumáče vlasov na zbytkoch kože bol dodaný spolu s mŕtvou.

Na ďalšiu otázku, kto odstraňoval špagát zo zápästia, znalec udáva :
Ja som ho odstraňoval.

Na otázku, či si znalec všimol, či bolo poškodenie kože na rukách, znalec udáva :
Po opatrnom prestrihnutí viacnásobných otočených závitov špagátu mimo uzlov, ktoré som vykonával sám aj na špagáte boli zbytky kože hnilobne odlupnuté.

Obžalovaný Dúbravický :
Poukazujem na výpoveď znalca z roku 1992.

Na otázku, či sa robili toxikologické vyšetrenia, znalec udáva :
Nerobili sa.

Obžalovaný Dúbravický :
Mám pripomienku, že boli odobraté vzorky, v spise o tom musí byť záznam.

Na otázku, či sa robili drogové testy, znalec udáva :
Pri každej pitve, kde ide o dôležité zistenie, sa odoberajú orgány na toxikologické vyšetrenie, ktoré po presnom zistení príčiny smrti a podaní posudku sa likvidujú. Vyšetrenie krvi sa robilo len na prítomnosť alkoholu, drogové vyšetrenia sa nerobili. Vtedy sa ešte nerobili.

Na otázku obžalovaného Kocúra, aký je postup po ohliadke, znalec udáva :
Predpokladám, že po ohliadke mŕtvy na mieste, bola mŕtva odvezená na ústav súdneho lekárstva.

Na ďalšiu otázku, či počas prepravy je možné, aby došlo k zmenám na mŕtve, znalec udáva:
Nepredpokladám, pretože nejaké zmeny boli vykonané pri preprave, lebo mi sme zistili len tie zmeny, ktoré sa predpokladali vzhľadom na hnilobu mŕtvy.

Na otázku, či pri prepravu nemohlo dôjsť k odlúpnutiu vlasov, znalec udáva :
Je možné, že pri nájdení mŕtvy, bola ešte koža s vlasmi na hlave, a pri vyberaní mŕtvy sa táto koža spolu s vlasmi uvoľnila.

Na ďalšiu otázku, kde sa robilo opoznávanie mŕtvy, znalec udáva :
Neviem.

Na otázku obžalovaného Kocúra, či si znalec pamätá retiazku alebo iné predmety, ktoré mala poškodená, znalec udáva :

Znalec poukazuje na č.l. 368, zápisnica o hlavnom pojednávaní z roku 1992.

Obžalovaný Kocúr :

Mám pripomienku, že poškodenú opoznával otec nebohej. Podľa retiazky a prsteňa.

Obžalovaný Beďač :

Mám pripomienku k výpovedi to, že náš obhajca Dr. Vrba videl zvodku ŽNB , že poškodená mala byť dorezaná, znetvorená.

Znalec si uplatňuje ^{načítal} svedočné vo výške 400,- Sk za prípravu a prednesenie znaleckého posudku.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa odročuje. Termín hlavného pojednávania 18.-21. marca berú obžalovaní, obhajcovia, zástupca KP, členovia senátu na vedomie.

Hlavné pojednávanie skončené o 14.14 hod.

Zapisovateľka : *Štefánková*

Predseda senátu : *Jurek*